

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, נבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia XXI. Pronumele (סיונכה).

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

vânt. Mai căutați în Biblie 10 substantive, 10 verbe și din celelalte părți de cuvânt câte 5 exemple.

LECTIA XXI

Pronumele (הַכְּנוּיִם).

În limba Ebraică deosebim 7 feluri de pronume :

a) pronume *personale* (sau *subjective*) (כְּנוּיֵי הַגּוֹרֵף), b) pronume *objective* (כְּנוּיֵי הַפְּטוּל), c) pronume *posesive* (כְּנוּיֵי הַקְּנִיָּן), d) pronume *demonstrative* (כְּנוּיֵי הָרְאוּמוֹ), e) pronume *relative* (כְּנוּיֵי הַהִמְשָׁד), f) pronume *interogative* (כְּנוּיֵי הַשְּׁאֵלָה), g) pronume *prepoziționale* (כְּנוּיֵי הַיְחָם).

A) Pronumele *personale* sunt acelea, cari arată, dacă ființa sau lucrul numit este persoana *vorbitoare* (מְדַבֵּר), sau persoana *cu care se vorbește* (נוֹכַח), sau persoana *despre care se vorbește* (נִסְתָּר). Ele se întrebuintează numai ca *subject* și răspund la întrebarea : *cine?* (מִי). Aceste sunt următoarele :

Plural		Singular	
femen.	masculin	femen.	masculin
noi — — —	אֲנֵנוּ, נַחֲנוּ (נָ), אֲנֵנוּ	eu — —	אֲנִי (אֲנִי) אֲנִי 1
voi אַתְּ, אַתְּנָה	— — — אַתְּ	tu (אַתָּה)	אַתָּה (אַתָּה) 2
ele — — —	הֵנָּה, הֵנָּה	ea — —	הִיא, הִיא 3

Când predicatul este un verb, atunci în loc de pronume întregi i se adaugă literile הַאֲמַנְתִּי, d. p. שְׁמַרְתָּ in loc de שְׁמַר אֶתְּ, in loc de שְׁמַרְתֶּם.

B) Pronume *objective* sunt acelea, cari arată *objectul*,

respunzând la întrebarea : *pe cine?* (אֶת־מִי). Ele sunt compuse de prepozițiunea אֶת (אֹת) cu literele הַכְּנוּיִם ; acestea sunt :

<i>fem. mascul.</i>		<i>fem. mascul.</i>	
pe noi — — — —	אוֹתָנוּ	pe mine — — — —	אוֹתִי 1
» voi	אֶתְכֶם (אוֹתְכֶם) -כֵן	» tine (* אוֹתְךָ / * אוֹתְךָ)	2
» ei(ele)	אוֹתָם (אוֹתָהֶם) -הֵן	» ea	אוֹתָהּ
		pe el	אוֹתוֹ 3

și locuitorii lor sunt literele הַכְּנוּיִם, cari se atarnă la verb, precum : שְׁמַרְתִּי אוֹתְךָ i. l. d. שְׁמַרְתִּיהֶן i. l. d. מְשִׁיתִי אוֹתוֹ ș. a. m. d.

C) Pronume *posesive* sunt acelea, cari arată o ființă sau un lucru ca posesor, și răspund la întrebarea : *a cui?* (שֶׁל מִי). Ele se exprimă prin cuvântul שֶׁל cu literele הַכְּנוּיִם precum urmeaza :

al nostru — — — —	שֶׁלָנוּ	al meu — — — —	שֶׁלִי 1
» vostru	שֶׁלְכֶם (שֶׁלְכֶן)	» teu — — — —	שֶׁלְךָ, שֶׁלְךָ 2
» lor — — — —	שֶׁלָהֶם (שֶׁלָהֵן)	» ei — — — —	שֶׁלָהּ
		al lui — — — —	שֶׁלוֹ 3

sau prin litere הַכְּנוּיִם atarnate la substantiv, cum și este mai des întrebuintat, precum : עֵבֶרְךָ ; בֵּית שֶׁלִי i. l. d. בֵּיתִי i. l. d. עֵבֶר שֶׁלְךָ i. l. d.

LECTIA XXII.

D) Pronume *demonstrative* sunt acelea, cari aratând ființa sau lucrul numit, îl deosebesc de alte ființe sau lucruri de acelaș fel. Sunt următoarele : Sing. m. : זֶה sau

[* אוֹתִיכִי, אוֹתְךָ *]